

Sygnatura akt III RC 12/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: p.o. inspektora Mateusz Puszczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2021 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniego A. S. zastępowanego przez matkę M. S. (1)

przeciwko B. S.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego B. S. na rzecz małoletniego syna A. S. do kwoty po 800,00 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego M. S. (1), do dnia 15 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności, poczynając od dnia 18 stycznia 2021 roku i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie sygnatura akt V C 709/13,

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole kwotę 400,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

III. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia

Agnieszka Pietruszka

Sygnatura akt III RC 12/21

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniego syna A. S. – jego matka M. S. (1) – wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego B. S. na rzecz powoda wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 26.03.2015 r. z kwoty 300 zł do kwoty 800 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, iż pozwany w trakcie trwania procesu rozwodowego nie płacił żadnych pieniędzy, a po wyroku, którym rozwiązane zostało małżeństwo rodziców małoletniego i zasądzone alimenty, B. S. nadal uchylał się od ich płacenia. Wobec tego wystąpiła do ZUS o potrącanie alimentów z renty pozwanego i od września 2016 r. otrzymuje kwotę 300 zł. W tym czasie małoletni A. ukończył szkołę podstawową, a następnie gimnazjum. Aktualnie powód jest uczniem II – ej klasy Technikum Informatycznego w Zespole Szkół (...) w K.. Z racji wyboru takiego kierunku potrzebował nowoczesnego komputera, który złożył samodzielnie z zakupionych przez internet części. Koszty utrzymania i potrzeby powoda jako 17- latka są coraz większe, zaś dochody jego matki coraz mniejsze. W ciągu ostatnich dwóch lat jej stan zdrowia znacznie się pogorszył. Od lipca 2019 r. do 30 czerwca 2020 r. była na urlopie dla poratowania zdrowia dla nauczycieli. W lutym 2020 r. przeszła operację usunięcia tarczycy. Aktualnie przebywa na zwolnieniu lekarskim i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.500 zł netto. Pozwany nie

kontaktuje się z synem. Miesięczne koszty utrzymania A. wynoszą 1.500 zł i składają się na nie koszty wyżywienia, ubrań, odzieży zimowej, butów, a nadto koszty zakupu podręczników, komputera i mebli.

Pozwany – B. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż utrzymuje się ze skromnego świadczenia emerytalnego w kwocie 1.327,88 zł netto. Obecnie ma 70 lat i mieszka sam. Do kosztów jakie ponosi miesięcznie w związku ze swoim utrzymaniem zaliczają się: opłaty za utrzymanie nieruchomości (energia, gaz, wywóz nieczystości stałych i płynnych, opał, podatek, niezbędne naprawy) – około 500 zł, wyżywienie – około 300 zł, koszty leczenia – około 250 zł, odzież i obuwie – 50 zł, środki higieny – 50 zł. Ponadto pozwany podał, iż zmuszony jest korzystać z pomocy dorosłych dzieci. B. S. leczy się m.in. na wysokie nadciśnienie tętnicze, chorobę wieńcową, uszkodzenie kręgosłupa na odcinku szyjnym oraz refluks żołądkowo-przełykowy. Poza tym, pozwany pozostaje pod stałą opieką kardiologiczną ze względu na niewydolność sercowo-naczyniową. W ostatnim czasie przebył operację przepukliny pachwinowej prawostronnej i czeka go teraz operacja przepukliny pachwinowej lewostronnej. Na przełomie marca i kwietnia 2020 r. przeszedł zakażenie wirusem SarsCov-2 (C.-19). B. S. podniósł, iż sytuacja finansowa oraz majątkowa matki powoda jest znacznie lepsza niż jego, a przez to nie jest uzasadnione, aby był w większym niż dotychczas zakresie obciążony obowiązkiem alimentacyjnym.

Sąd ustalił co następuje :

Wyrokiem z dnia 26.03.2015 r. Sąd Okręgowy we Włocławku rozwiązał przez rozwód małżeństwo M. S. (1) i B. S.. Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem A. obojgu rodzicom i ustalił jego miejsce pobytu w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Nadto Sąd uregulował również kontakty B. S. z synem oraz zasądził od niego na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 26.03.2015 r. k.8, akta V C 709/13 Sądu Okręgowego we Włocławku)

W chwili wydania w/w wyroku A. S. miał ukończone 11 lat i chodził do V – ej klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w C.. Małoletni realizował obowiązek szkolny w trybie nauczania indywidualnego zgodnie z orzeczeniem poradni psychologiczno-pedagogicznej z uwagi na zaburzenia somatyczne i lękowo-depresyjne. Osiągał dobre wyniki w nauce. Interesował się grą w piłkę nożną. Nie uczęszczał na dodatkowe, odpłatne zajęcia. A. pozostawał pod opieką (...) dla (...) w T., w której wizyty odbywały się dwa razy w miesiącu i były realizowane w ramach funduszu. Leki, które przyjmował, kosztowały około 30 zł miesięcznie. W ocenie matki małoletniego koszty utrzymania syna wynosiły około 800 zł miesięcznie.

A. S. utrzymywał kontakty z ojcem, lecz nie były one systematyczne.

(dowód: akta V C 709/13 Sądu Okręgowego we Włocławku)

M. S. (1) pracowała jako nauczycielka w wymiarze 15/18 w Publicznej Szkole Podstawowej w P.. Otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2.934,56 zł brutto (2.117 zł netto) miesięcznie. Leczyła się z powodu zwyrodnienia wielostawowego.

M. S. (1) mieszkała z synem w C.. Miała swoje mieszkanie. Czynnosc wynosił 350 zł miesięcznie, opłaty za prąd 100-110 zł na dwa miesiące oraz za gaz w kwocie 80 zł na dwa miesiące. Opłacała także rachunki za internet w kwocie 35 zł, doładowanie do telefonu syna w kwocie około 30-40 zł miesięcznie. Matka powoda była właścicielką samochodu osobowego marki C. (...).

(dowód: akta V C 709/13 Sądu Okręgowego we Włocławku)

B. S. był zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba poszukująca pracy. Przysługiwało mu świadczenie rentowe w wysokości 670 zł miesięcznie, albowiem miał ustalony lekki stopień niepełnosprawności. Leczył się z powodu

choroby wieńcowej oraz nadciśnienia tętniczego. U pozwanego stwierdzono także zwyrodnienie odcinka szyjnego kręgosłupa. Pozwany nie przyjmował żadnych leków.

B. S. poza powodem, miał troje pełnoletnich dzieci z pierwszego małżeństwa, które wspierały go finansowo m.in. kupując paliwo, ubrania czy partycypując w opłatach za samochody.

Pozwany mieszkał sam w domu jednorodzinnym w C. o powierzchni około 350 m². Na koszty utrzymania domu składały się opłaty za energię w wysokości 80-90 zł miesięcznie, za wodę w kwocie około 30 zł miesięcznie oraz za gaz w kwocie około 47 zł na dwa miesiące. B. S. był także wraz ze swoimi siostrami współwłaścicielem w 1/3 części domu po rodzicach, położonego w C. o powierzchni 300 m², który zlokalizowany był na działce o powierzchni 955 m². Dom nadawał się do generalnego remontu. B. S. otrzymał ofertę sprzedaży w/w nieruchomości za kwotę 300 tys. zł, która jednak w jego ocenie była za niska. Pozwany był również właścicielem samochodów osobowych marki D. (...) oraz C. (...), jak również motoroweru marki B..

(dowód: akta V C 709/13 Sądu Okręgowego we Włocławku)

Aktualnie małoletni A. jest uczniem III–ej klasy Technikum Informatycznego w Zespole Szkół (...) w K.. Nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe. Podręczniki dla niego kosztowały ponad 300 zł. Małoletni w związku z profilem szkoły złożył dla siebie komputer z poszczególnych podzespołów i urządzeń peryferyjnych. Przeznaczył na to w sumie 6.328,89 zł. W 2019 roku M. S. (1) kupiła do pokoju syna meble i łóżko, co w sumie kosztowało 6.469 zł.

(dowód : faktury VAT k.9-13, zamówienie wraz z paragonami fiskalnymi k.17, zeznania matki małoletniego k.115v-116)

W wakacje powód zaszczepił się przeciwko C.-19, na skutek czego przeszedł zapalenie mięśnia sercowego. Przez okres tygodnia przebywał w szpitalu w K., a następnie był hospitalizowany w klinice w P., zaś na przełomie sierpnia i września w Centrum (...). Powód jest zwolniony z zajęć wychowania fizycznego. Pozostaje pod opieką kardiologa. W listopadzie miał wyznaczoną wizytę kontrolną w ramach ubezpieczenia, a ponadto miał także wizytę prywatną u kardiologa, której koszt wyniósł 200 zł. Powód nie przyjmuje na stałe leków. Przeprowadzone w Ł. badania wykazały u niego także problemy hormonalne i w związku z tym w styczniu ma zostać przyjęty na oddział szpitalny w celu dalszej diagnostyki.

(dowód : zeznania matki małoletniego k.115v-116)

A. S. nie utrzymuje kontaktu z ojcem ani z przyrodnim rodzeństwem. Ostatni kontakt z siostrą M. S. (2), która jest jego chrzestną, miał, gdy uczęszczał do szkoły podstawowej.

(dowód: zeznania matki powoda k.115v-116)

M. S. (1) do dnia 26.08.2021 r. była zatrudniona w Szkole Podstawowej w P. w pełnym wymiarze czasu pracy. Do połowy marca br. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Od powrotu do pracy tj. od marca do sierpnia jej średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło 4.913 zł brutto, (3.655 zł netto). M. S. (1) w 2020 r. przeszła operację tarczycy. Pozostaje pod stałą opieką endokrynologa i przyjmuje na stałe leki. W związku ze stanem zdrowia zdecydowała się rozwiązać umowę o pracę i ubiegać o świadczenie kompensacyjne. Świadczenia zostało jej przyznane od 27.08.2021 r. w kwocie 2.921,30 zł brutto (2.432,38 zł netto) miesięcznie. M. S. (1) nie posiada żadnych kredytów ani innych zobowiązań finansowych. Na syna przysługuje jej do końca grudnia świadczenie wychowawcze "500+", albowiem wówczas A. ukończy 18 lat. M. S. (1) nie uzyskuje dodatkowych dochodów.

(dowód: zaświadczenie z dnia 01.06.2021 r. k.73 i z dnia 17.09.2021 r. k.104, decyzja o przyznaniu nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego z dnia 16.09.2021 r. k.105-106 zeznania matki powoda k.115v-116)

M. S. (1) od sierpnia 2019 r. zamieszkuje wraz z synem w K.. Wyprowadzając się z C. sprzedała swoje mieszkanie za kwotę 165.000 zł. Środki uzyskane ze sprzedaży mieszkania pozostawiła jako zabezpieczenie na przyszłość dla siebie i syna. M. S. (1) pokrywa połowę kosztów utrzymania domu, w którym zamieszkuje z synem. W sezonie zimowym opłaty

za ogrzewanie kształtują się na poziomie około 1.200 zł. Opłaty za wodę, ścieki i energię poza sezonem grzewczym wynoszą około 500-600 zł.

(dowód: zeznania matki małoletniego powoda k.115v-116)

B. S. ma 70 lat. Otrzymuje emeryturę w kwocie 1.938,09 zł brutto miesięcznie, tj. 1627,66 zł netto. Z uwagi na potrącenia należności alimentacyjnych do wypłaty przypada mu kwota 1.327,66 zł miesięcznie. W 2015 r. pozwany ukończył kurs z zakresu ochrony osób i mienia, ale nie wykonywał pracy w tym zawodzie. Pozwany rozważał także zatrudnienie w charakterze taksówkarza, lecz w związku z pandemią nie doszło to do skutku.

(dowód: decyzja o waloryzacji emerytury k.40-41; kopia PIT-40A k.113-114; częściowo zeznania pozwanego k.116-116v)

B. S. ma stwierdzony lekki stopień niepełnosprawności. Pozwany w dalszym ciągu leczy się w związku z dolegliwościami bólowymi kręgosłupa, refluksem żołądkowo-przełykowy. W 2017r. przeszedł operację przepukliny pachwinowej prawostronnej. W związku z rozpoznaniem nadciśnieniem w 2018 r. przebywał na leczeniu sanatoryjnym w K.. Podczas tego leczenia trafił na Izbę Przyjęć. Przeprowadzone badanie wykazało m.in. wadę aortalną. B. S. kontynuuje leczenie w tym kierunku. Na ostatniej wizycie kontrolnej był dwa miesiące temu. Na leki przepisuje kwotę około 150 zł miesięcznie. Pozwany leczy się też w poradni pulmonologicznej, gdyż stwierdzono u niego nacieki na płucach. Dostał też skierowanie do poradni endokrynologicznej.

(dowód: częściowo pisemne zeznania świadka M. S. (2) k.86-88, częściowo pisemne zeznania świadka R. S. k.89-91, paragony fiskalne k.43-45, orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności z dnia 30.08.2014 r. k.46, dokumentacja medyczna k.47-64; częściowo zeznania pozwanego k.116-116v)

B. S. mieszka sam. Z siostrami mieszkającymi w C. pozostaje w konflikcie. Doraźnie jest wspierany przez córkę M. S. (2) zamieszkującą w Wielkiej Brytanii, która będąc w Polsce kupuje dla niego odzież, wyżywienie. Pozwanego wspiera również syn R. S., także mieszkający w Wielkiej Brytanii. Syn kupuje dla niego odzież, środki czystości.

(dowód: częściowo pisemne zeznania świadka M. S. (2) k.86-88, częściowo pisemne zeznania świadka R. S. k.89-91, przekazy pocztowe k.42, pismo z dnia 19.10.2021 r. k.102,, częściowo zeznania pozwanego k.116-116v)

Pozwany reguluje należności z tytułu podatku od nieruchomości stanowiącej jego współwłasność wraz z dziećmi w kwocie około 351 zł rocznie oraz od nieruchomości, której wraz z siostrami jest współwłaścicielem w kwocie około 437 zł rocznie. W okresie zimowym pozwany pali w kominku drewnem przekazywanym mu przez znajomych. Opłaty za energię elektryczną wynoszą średnio 150 zł, za gaz około 42 zł oraz za wodę w kwocie około 60 zł na dwa miesiące. B. S. nie posiada żadnych długów.

(dowód: częściowo pisemne zeznania świadka M. S. (2) k.86-88, częściowo pisemne zeznania świadka R. S. k.89-91, decyzje w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości z dnia 25.02.2020 r. k.33-34, potwierdzenia poleceń przelewu k.35, faktury k.36-39 ;częściowo zeznania pozwanego k.116-116v)

Sąd z ostrożnością podszedł do zeznań świadków R. S. oraz M. S. (2) będących dziećmi pozwanego, których zeznania mimo, iż złożone w formie pisemnej świadczyły na ich zaangażowanie emocjonalne i brak obiektywizmu. Tym nie mniej Sąd dał im wiarę, że pomagają ojcu doraźnie finansowo i rzeczowo.

Jako wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania matki małoletniego powoda, albowiem były logiczne, rzeczowe oraz korespondowały z dokumentami złożonymi przez nią w poczet materiału dowodowego.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania pozwanego odnośnie jego sytuacji finansowej i zdrowotnej, ale należy podkreślić iż nie oznacza to, że Sąd w pełni podziela argumentację pozwanego, odnośnie przesłanek uzasadniających oddalenie powództwa (np. problemów związanych z ewentualną sprzedażą nieruchomości).

Sąd zważył co następuje :

Małoletni powód wniósł o podwyższenie alimentów na swoją rzecz. Podstawą zgłoszonego żądania jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków - uzasadniającą podwyższenie alimentów - rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zwiększenie się możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, które to przesłanki w myśl art. 135 # 1 kro wyznaczają zakres obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwałe, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zdaniem Sądu, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, przedmiotowe powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie. Przede wszystkim, należy wziąć pod uwagę, że od chwili ustalenia dotychczasowych alimentów na rzecz małoletniego A. S. minęło przeszło 6 lat. Nie można też tracić z pola widzenia, że alimenty w kwocie 300 zł ustalono już w toku sprawy rozwodowej, udzielając zabezpieczenia na czas trwania postępowania postanowieniem z dnia 04.11.2013 r. Zatem alimenty w niezmienionej kwocie pozwany jest zobowiązany uiszczać od ponad 8 lat. Na przestrzeni tego okresu bez wątplenia wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda. W chwili wydania wyroku rozwodowego, A. miał ukończone 11 lat i uczęszczał do V – ej klasy szkoły podstawowej (a gdy Sąd Okręgowy we Włocławku udzielał zabezpieczenia powód był rok młodszy), podczas gdy obecnie uczęszcza do III – ej klasy szkoły średniej. Zgodnie natomiast ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (orzeczenie SN z dnia 1.06.1965 r. I CZ 135/64 , nie publ.).

Usprawiedliwione potrzeby małoletniego A. obejmują wydatki związane z jego codziennym utrzymaniem tj. wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, środków higienicznych i kosmetyków. Obecnie wydatki te obejmują również wydatki związane z leczeniem powoda koniecznym z uwagi na powikłania poszczepienne. Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanego, iż strona powodowa nie wykazała jakie są faktycznie koszty utrzymania małoletniego A.. Określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, mieszkanie , odzież , leczenie) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja , opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów, ale uwzględniając także zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49 , NP. 1951 , nr 2 s.52). Uwzględniając te zasady, należy przyjąć, iż miesięczne koszty utrzymania A. S. pozostają na poziomie wskazanym w uzasadnieniu pozwu, a więc wynoszą około 1.500 zł i to pomijając wydatki na zakup mebli czy też komputera.

Pozwany odnosząc się do potrzeb małoletniego syna kwestionował zasadność zakupu dla niego sprzętu komputerowego oraz mebli i ubrań za kwoty wyższe od przeciętnych. Sąd uznał za chybiony ten zarzut uznając, że zakupu komputera jest jak najbardziej uzasadniony, skoro powód uczy się w technikum informatycznym. Nie sposób też uznać za nadmierny zbytek urządzenie pokoju dla powoda, przy czym należy zauważyć, iż wydatki z tym związane matka małoletniego poniosła w 2019 r. wobec czego brak jest podstaw do ich uwzględnienia przy ustalaniu wysokości bieżących świadczeń. Można natomiast tego rodzaju wydatki traktować jedynie jako wskazówkę, iż usprawiedliwione koszty to nie tylko wyżywienie, ubranie, wydatki związane z kontynuowaniem nauki czy też wydatki związane z zapewnieniem leczenia, jeśli stan zdrowia uprawnionego tego wymaga. Z kolei odnosząc się do zakupu odzieży, należy podkreślić, iż załączone do pozwu faktury nie wskazują, aby wydatki na odzież w przypadku powoda były szczególnie wysokie.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych jest uzależniona również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Pozwany B. S. obecnie jest emerytem i przysługuje mu świadczenie w kwocie 1.938,09 zł brutto tj. 1.627 zł netto miesięcznie. W chwili wyrokowania w sprawie rozwodowej pozwany otrzymywał natomiast rentę w kwocie 670 zł netto miesięcznie, wobec czego wysokość świadczenia ma przestrzeni tych 6 lat wzrosła prawie o 1.000

zł. Już chociażby ta okoliczność wskazuje, iż nie mogło zostać uwzględnione stanowisko pozwanego, który domagał się oddalenia powództwa w całości.

Przyjmując, iż emerytura pozwanego stanowi jedyny wyznacznik jego możliwości zarobkowych, brak byłoby podstaw do uwzględnienia powództwa w całości. Należy jednak zauważyć, iż osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny względem małoletniego dziecka niezdolnego do samodzielnego utrzymania się, winna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia jego potrzeb. Jeżeli natomiast zobowiązany nie wykorzystuje posiadanych możliwości i nie podejmuje pracy odpowiedniej do przygotowania zawodowego, jego możliwości zarobkowe ocenia się według zarobków jakie osiągnąłby, gdyby podjął stosowne zatrudnienie (t.13 do art. 135 kro „Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem” pod redakcją Janusza Pietrzykowskiego. Wydawnictwo Prawnicze 1993). Oczywiście w sytuacji, gdy powód jest już w wieku emerytalnym, trudno oczekiwać aby podejmował dodatkowe zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy, tym bardziej iż pozwany boryka się z problemami zdrowotnymi. Z drugiej jednak strony, fakt bycia emerytem, nie zwalnia pozwanego z podejmowania tego rodzaju starań w sytuacji gdy jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym. Takie stanowisko należy uznać za uzasadnione, jeśli uwzględni się, iż pozwany w 2015 r. ukończył kurs z zakresu ochrony osób i mienia, a zatem w okresie gdy miał już ustalony stopień niepełnosprawności. Powszechnie zarazem wiadomo, że osoby z podobnymi do pozwanego ograniczeniami, uzyskujące świadczenia emerytalne, z powodzeniem wykonują taką pracę uzyskując dodatkowy dochód. Nadto Sąd miał na uwadze, że pozwany rozważał również podjęcie pracy jako taksówkarz. W konsekwencji uznać należy, iż pozwany posiada predyspozycje i możliwości do podjęcia pracy, aby w sposób odpowiedzialny partycypować w kosztach utrzymania małoletniego syna. Należy zarazem zauważyć, iż w związku z uzyskaniem wieku emerytalnego, ewentualne dodatkowe dochody pozwanego nie wpływają na wysokość przyznanego świadczenia.

Niezależnie od powyższego, trzeba zwrócić uwagę na fakt, że pozwany jest współwłaścicielem dwóch nieruchomości położonych w C.. Według ugruntowanego w doktrynie stanowiska, gdy zobowiązany do alimentacji dysponuje majątkiem, który nie przynosi efektów i następuje to nawet z przyczyn natury obiektywnej, to ocena możliwości zarobkowych takiego zobowiązanego może uwzględniać ewentualną konieczność zbycia majątku w całości lub w części. Utrzymywanie bowiem dotychczasowego stanu rzeczy czyni zobowiązanego do alimentacji nie tylko niewydolnym płatniczo, ale prowadzi także do dekapitalizacji majątku lub jego poszczególnych składników (vide : t.14 do art.135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego – Komentarz pod redakcją K.Piaseckiego ; Wydawnictwo Lewis Nexis 2009). W ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy, zasadnym jest rozważenie możliwości zbycia przez pozwanego majątku (np. udziału w nieruchomości, której jest współwłaścicielem razem z siostrami, skoro na niej nie zamieszkuje) celem wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego w większym niż dotychczas zakresie. Prawo pozwanego utrzymywania własności nieruchomości, winno zatem ustąpić przed interesem uprawnionego do alimentacji. Pozwany w toku postępowania podnosił, iż sprzedaż nieruchomości jest utrudniona ze względu na fakt, iż pozostaje z siostrami w konflikcie. Sąd rozumie, iż taka sytuacja stanowi pewne utrudnienie, ale obowiązujące przepisy, stwarzają możliwość różnorodnych rozwiązań począwszy od wystąpienia do sądu z wnioskiem o dokonanie działu spadku jak i sprzedaż przez pozwanego przysługującego mu udziału. Ostatnia możliwość wydaje się realna, skoro jak zeznał pozwany, udział jego sióstr chciał kupić zamieszkujący w Anglii syn, co ostatecznie nie doszło do skutku. Skoro ciotki nie chciały sprzedać swoich udziałów, nie było żadnych przeszkód, aby „swoją część” sprzedał wyłącznie pozwany. Zauważyć należy, iż w toku sprawy rozwodowej pozwany podawał, iż pojawiła się oferta kupna nieruchomości za kwotę 300 tys. zł, podczas gdy obecnie jego zdaniem nieruchomości warta jest 200 tys. zł. Udział pozwanego wart jest 70-100 tys. zł, o ile przyjąć deklarowaną przez pozwanego kwotę za realną. Skoro zatem pozwany został zobowiązany dołożenia na rzecz syna kwoty 800 zł miesięcznie, to rocznie obciążenia alimentacyjne wyniosą 9.600 zł. Zakładając, iż powód po ukończeniu szkoły średniej będzie kontynuował naukę, w najmniej korzystnym dla pozwanego wariantcie, tj. na studiach, obowiązek ten wyniesie w sumie około 50 tys. zł. W konsekwencji na zaspokojenie obowiązku alimentacyjnego pozwany nie jest nawet zobowiązany do przeznaczenia całej wartości posiadanego majątku.

B. S. podnosił, iż matka małoletniego powoda dokonała sprzedaży mieszkań, w związku z czym posiada środki na zaspokojenie potrzeb powoda. Jak wynika z zeznań M. S. (1) wyprowadzając się z C. sprzedała swoje mieszkanie, a uzyskaną z tego tytułu kwotę traktuje jako zabezpieczenie na przyszłość dla siebie i dla syna. W przeciwieństwie do pozwanego, Sąd nie widzi podstaw, aby matka powoda środki finansowe uzyskane ze sprzedaży swojego majątku przeznaczała na zaspokajanie bieżących potrzeb powoda, albowiem i bez tego pokrywała już od kilku lat koszty utrzymania syna w znacznym zakresie, a zarazem dbała o jego rozwój i sprawowała nad nim pieczę.

W świetle tego, uprawnionym jest stwierdzenie, że pozwany posiada możliwości zarobkowe i majątkowe, aby łożyć alimenty na syna w kwocie 800 zł miesięcznie. W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 400 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, mając na uwadze, że powództwo zostało w całości uwzględnione. Sąd zaś nie dopatrył się podstaw do odstąpienia od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik procesu, tym bardziej w sytuacji gdy pozwany był reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika.

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 # 1 pkt 1 kpc.

Sędzia Agnieszka Pietruszka